

ΚΑΜΟΘΑΝΑ

|| ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ||

Οι πόλεμοι γίνονται για το συμφέρον όλων.
Οι φεδρὸι κίνου, κάνουν και θα κινούν πάντα παληα-
ροία το καθήκον τους αντίκειρο στο θάνατο. Τώρα ζη-
τάνε απ' την πατρίδα και τα δικαιώματά τους αντίκειρο στη
Ζωή. Και πατρίδα θα πει όχι μονάχα το έθνος Κράτος, μά
και δικαίδοοι δε δώσανε μήτε τη ζωή τους, μήτε την πατρίδα
τους, μήτε την ύμια τους, μήτε το μέλλον τους, μήτε τα υίαια
τους για το Κοινό συμφέρο.

ΜΥΤΙΑΝΗΜ
Γενάρης 22 Τρίτη
ΧΡΟΝΙΑ Α' - ΑΡΙΘ. 48

Όλοι αυτοί έχουνε καθήκοντα αντίκειρο στους έφείδρους.
Και τα καθήκοντά τους αυτά πρέπει να τα καταλάβουν. Οι
φεδρὸι δέν είναι gladiatores των βασιλιάδων και των πολι-
τών. Είναι πολεμιστές για την κοινή άσφάλεια.
«Στον ήλιο τόσο θέλωμε κ' έμεις».

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΒΗΛΗΣ

ΤΑ ΨΑΡΙΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΚΑΤΑΧΤΗΜΕΝΟΙ ΜΑΥΡΟΙ

Φαίνεται πως για πολλόν και-
ρόν άκόμα, θα σταθεί άδύνατο
ν' άποκτησούμε φορολογικό σύ-
στημα δίκαιο. Είναι φανερό πως
οι έμμεσοι φόροι δυο καλοί είναι
για την εύκολη εισαγωγή χρημά-
τος στο Δημόσιο Ταμείο, άλλο
τόσο άδικοι είναι για το φορο-
λογούμενο λαό, γιατί τα βάρη
δέν μοιράζονται με κάποια έ-
στω και σχετική αναλογία. Για
τουτό όλα τα Κράτη προσπαθούν
να επιτύχουν με άμεσες φορολο-
γίες λίγη άνολογία, τείνοντα να
φορολογήσουν με πολλά δυους
έχουν πολλά ή κερδίζουν πολλά,
και με λίγα τους άλλους.

Μία τέτοια προσπάθεια έδω
και κάμποσα χρόνια γίνεται και
στην Ελλάδα, και μπορούσε κα-
γείς να έλλισει ότι θα ήταν δυ-
νατό σιγά σιγά, προσαρμοζοντας
το φορολογικό μας σύστημα με
τις νεώτερες και δίκαιες αντιλή-
ψεις, να άπαλλαχτούμε από βα-
ρειούς και άδικους φόρους, που
στά κουτουρού πλήττουν περισ-
σότερον το φτωχό παρά τον
πλούσιο.

Μά φαίνεται ότι η προσπάθεια
ήταν πολύ βιαστική, ίσως άκόμα
και τα όργανα που έπρόκειτο να
πραγματοποιήσουν την πρόθεση
του Νομοθέτη άπειρα και κακό-
βουλα καμιά φορά. Άκόμα είναι
γεγονός πως το Κεφάλαιο, ένας
όργανισμός γλυστερός και όδωτρο-
πος, κατορθώνει πάντα να δια-
φεύγει, και έτσι τα ταμειακά ά-
ποτελέσματα ύπηρεζαν σχετικώς
μηδαμινά. Για τουτό δέν κατορ-
θώθηκε άκόμα ούτε καν σκέψη
να γίνει για άντικατάσταση ούτε
και για κατάργηση, έστω και με-

ρους τουλάχιστον, των παλιών
φορολογικών Νόμων. Συνετέλε-
σαν βέβαια και άπαραίτητες πε-
ριστατικές άνάγκες έθνικές, ίσως
και σπατάλες σκοπιμότητας, και
πολυτέλειες κατά μέγα μέρος ά-
δικαιολόγητες, να βρισκείται όλα
αυτά τα χρόνια το Κράτος σε χρη-
ματικές δυσκολίες και στενωχω-
ρίες που δέν του επέτρεπαν τέ-
τοιες γενναίες χειρονομίες.

Μά δ' αυτά, δε μπορούν να
δικαιολογησουν την άνήθικη και
βάρβαρη διάκριση που γίνεται,
με το να βυζαίνονται με φόρους
έξαιρετικά βαρείς, ελάχιστα τμή-
ματα του Κράτους, σαν τη Δέσφο
π. χ. με το φόρο Ι χ θ ύ ν.
Μόνο αν δέν είμαστε Ισότιμοι
τμήμα του Κράτους, παρά κατα-
κτημένη άποικία Μαύρων Άφρι-
κανιών σκλάβων, θα ήταν κάποια
τυπικά δικαιολογημένη μια τέ-
τοια άδικη επιβάρυνση, χωρίς μ'
αυτό να πάψη να είναι άνήθικη
ουσιαστικά.

Για τουτό πρέπει να εξανα-
στούμε όλοι και να άπαιτήσουμε
άποφασιστικά την κατάργηση του
φόρου αυτού, που η ύπαρξή του
είναι ένα στίγμα σκλαβιάς για
μας. Και μόνον αν δέν είμαστε
και, παραδεχόμεστε πως δέν εί-
μαστε Ισότιμοι με τους άλλους
Έλληνες πολίτες, είναι δυνατόν
να τον άνεχόμεστε.

Μά δε θέλω να πιστέψω πως
είμαστε τόσο άνελεύθεροι ψυχι-
κά, και δουλόφρονες, και για
τουτό φρονώ πως όχι μόνο από
όλικούς αλλά και από ήθικούς
λόγους πρέπει να άπαιτήσουμε
επιμονα και θαρραλέα την κατάρ-
γησή του. Ν. Σ.

ζη όμοιομορφη διαπαιδαγωγή
μένη για τοι σκοπούς αίτου
του πολέμου και για την άνίγκη
του την πανεθνική.

Τα δυο τρίτα της Ελλάδας
άποδείχθηκε πως βρισκούτανε
σε δυσαρμονία μαζί του για το
έργο που κτεπελάστηκε. Δέν το
κατάλαβαν. Δέν το πιστεύαν.
Δέν το ήθελαν. Όσαν κροσά
για την έσωτερική πολιτική του
πουχε κάνει θύμα απ' το 1910
ως το 1912, θύματα πρωτοφανή
για την Ελλάδα απ' τη μέρα που
πρωτοκαυτερωθήκα απ' τον
Τουρκο, η έθνική όλότητα δε
θέλησε να του συχωρέσει το
εκαχρδύλωμα και τη ρουτίνα
πουφεραν οι συνεργάτες του
σ' όλες τις ύπηρεσίες, όλα τα
χρόνια που αυτός έλασε στην
Έθρώπη πολεμώντας ύπέρωχ
στο διπλωματικό θέτωπο, όυτε
τα κταθρόματά του στο
έξωτερικό μπύρεσαν στον παλιο-
ελλαδίτικο λαό να εξαγνίσουν
τις έσωτερικές παρενομιές των
φύδλων Βενιζελικών κομματάρ-
χητων. Εκ ό Βενιζέλος έφυγε
μεία στη ντροπισμαμένη κραπαλή
του έκωνσταντινουό διηνουσια-
σμού της 1ης του Νοέμβρη.
Σήμερα το έθνος του άρισε την
πονεμένη κραβγή της άνακλήσε-
ως του εξορισμού, βρισκται σε
τραγικό χάλι. Ντροπισμαμένο,
φτωχό, εξαντλημένο απ' την
φωδερή αίμορραξία των πολέ-
μων, δίχως φίλους και με ίνοι-
χτομάτηδες όχτρούς. Άν σώ-
θωκε απ' την τελειωτική κατα-
στροφή το χρουσά στην Έπα-
νάσταση του 22 και στη διπλω-
ματική συνεργασία του Ίβου
Βενιζέλου. Τώρα ό ήρωας
που μάλις γλύτωσε απ' τα νύχια
του χέρου πρόκειται να σηκω-
θεί απ' το κρεβάτι, να σταθεί
γερά στα πόδια του και να ξε-
ναστήσει το μεσογρημαμένο
του σπίτι. Εκεί μάλις το για-
τρό του και τον πρωταίμαστορή
του.

Το γενικό του πούργριμα
τέθηκε σε τύπο συμβουλών στην
περιφημη έκείνη συνέντευξη με
την «Πατρίδα» πούδασε σαν
ήταν άκόμα στην εξορία: «Όχι
πόλεμοι πιά, όχι ριφωκίνδυνη
παιλική. Συγκέντρωση των δυ-
νάμεων. Άνόρθωση κρατική.
Άνόρθωση ψυχική. Διοργα-
νωση έσωτερική. Αυτά τα πρά-
ματα, το έθνος περιμένει
να τα δει χειροπιαστά. Είναι
έτοιμο να βοηθήσει τον Άσχη-
γό του όλόψυχα, μένθουσιασμο,
με ματωμένα δάκρυα στο μά-
τια. Τουλάχιστου η γερή πλειο-
νότητα του. Ο Βενιζέλος ός
όφελθηκε απ' αυτή την εύτυχη ψυ-
χολογική κατάσταση των μαζών.

Άς την κάνει ρεθμα ήλεκτρι-
κό, κ' ός την διοχετίψει στο μη-
χανισμό του Συστήματος που
λογκριάζει να βάλει σε κίνηση
για την αναδιοργάνη. Ηρω
πάντων ός φροντίσει ναβρει νέι
στοιχεία. Εκαινούρια μιλά και
ατριφτες ψυχές. Εκαρθίνους χα-
ραχτήρες. Ηρω πάντων μακριά
απ' τους άσπονδους φίλους του.
Είναι μισητοί στο λαό. Είναι
σταμπαρασμένοι. Είναι φανλο-
κράτες χρωματισμένοι και δεχ-
τυλοδειχμένοι. Άς ακύψει στους
άγνωστους που δε λένε μεγάλη
λόγια, μονάχα ποινούν, πονούν
και σιωπούν. Εκεί είναι το στέ-
ρεο όλικό. Άυτό είναι περήφα-
νοι. Δε θα σκουντουφλήσει πο-
τέρας τους μέσα στους δια-
θρόμους των Έπουργείων.
Γιατί αυτοί δε τον έχουνε άνάγ-
κη. Ζούν με την άρετή τους
και αυτή είναι μια έκούρα πολύ
ζουλόρα. Άτός τους έχει ά-
νάγκη. Εκεί δίχως αυτούδ δου-
λιά δε γίνεται. Θα βραδεί άργά
η γλήγορα άκόμα μια φορά εκ-
πανά. Είναι. Θα χάσει την έπαφή
του με τη λαϊκή ψυχή, απ' την
όποια θα τον άσπαιέσουν πάλε

αυτή που ζούνε εις βάρος της
πολιτικής του τιμής. Εκεί δε ξε-
ναφέξει άλλη μετ' φριχτή 1η του
Νοέμβρη για να ρημάξει την ά-
ποθέλοιση Ελλάδα.

Σήμερα όλος αυτός ό κό-
σμος ό Έλληνικός, ό άκμαός
και αμάλλοντος Έλληνικός κό-
σμος, ρωτιέται με άγωνία:
—Ο κ. Σοφούλης-χ., είναι άσφα-
κό ύπουργός των Έσωτερικών
που περιέμενε η Ελλάδα ύστερα
από μιάν Έπανάσταση άνακαινι-
στική των μεθόδων, των προ-
σώπων, της νεοτροπίας και των
συστημάτων;

ΣΤΕΓΗ ΦΥΜΑΤΙΩΝΤΩΝ

Εκκλησίας
προς τους Δεσφίους και τους εόμο-
ροθίους άδελφούς Πρόσφυγας
Όλοι γνωρίζουμε την ύγιεινή κατά-
σταση των άπολυθέντων Εφείδρων.
Έως άπό τις πολλές άρρώθειες που
άπέκτησαν στις μακρινές εκστρατείες
ή πιά σπουλή και άγίαρευση είχε και
η φυματίωση.

Από την κακή άρρώθεια αυτή έ-
χουν προβήθη πολλά παιδικά και
αν τα άψηρήσουμε δίχως ήμερίδαλυ
ιατρική και δυναμωτική διατα άσφα-
λώς και σιγά σιγά θα κατέβουν πρό-
ωρα στο Τάφο και η Κοινωνία μας θα
είνε όπόλογος για την άπώλεια αυτή
τόσαν νέων υνάργτων που είχανε με-
γάλα δικαιώματα στην Ζωή. Η καλή
και τίμια όργάνωσις των Έφείδρων
άνεληφθη το μεγάλο αυτό κίνδυνο,
που μπορεί να ξεκλώθη δυο δέν φαν-
ταζόμεθα, και έπραξε, δε, μπορούσε
για τον άνακαινισμό.

Στην τίμια αυτή προσπάθεια των
πρέπει να προσφέρουμε όλοι μας δε
διαθέτουμε: έφείδα όλικά, ήθική ύπο-
στήριξη και πνευματική συνδρομή —
Η άφέλεια θα είναι γενική. Κανένα
μας δέν διαφεύγει η σβαρότης του
κινδύνου που διατρέχουμε όλοι μας
από τη μεταδοτική αυτή άρρώθεια.

Ένα καθήκον έπιτακτικό μας έπι-
βάλλεται, ύστερα από την κατεύθυνση
που μας έδωσε η Διοικητική άρχή
που εξετίμησε όπως πρέπει την Ιερό-
τητα του Άγώνος ενάντια στο θανά-
σιμο αυτό έχθρό μας της Φυματίωσις.

Όλοι μας από τον άνώτερο όργ-
σκευτικό λειτουργό έως το εργατικό
τατο άγρότη να συνεισφέρουμε ό μα-
θεί, δε, μπορεί για την ένίσχυση του
Καθιδρύματος.

Οι Σεβαστάτατοι Μητροπολίται
δι' έγκυκλίων των στους Έκκλησιασ-
τας να εόδοήσουν να παραγγείλουν
διδασκαλίες, συχίες, για να άνεληφθη
δ πολίς κόσμος πως έχει υποχρέωση
να ύποστηρίξη το Ιερό Καθίδρυμα
που θα εξελιχθη σιγά σιγά σε τέλειο
και ύποδειγματικό Φθιατρείο.

Οι άνώτεροι Εκπαιδευτικοί λειτουρ-
γοί και δημοδιδάσκαλοι να εθαρσητη-
θούν να άφιερώσουν λίγα λόγια γόρω
στην έπιστημονική άποψη και τη πρα-
κτική άσφάλεια που θάχει μια έμλαι-
κευσι του άγώνος ενάντιον της Φυμα-
τίωσης.

Οι έπιστήμονες να θελήσουν με
διαλέξεις να πείσουν το λαό πως η
Φθίσις, όπως όλες η άρρώθειες θερα-
πείεται, και δε, ξεθεύεται για τη πε-
ρίθαλψη και θεραπεία των Φυματιών
των άποφείρει δικιά όφελος και στους
πρόχους που τους χαρίζει τη ζωή
και στους όγιεις που τους προφυλά-
τει από τη μόλυνση.

Οι Πρόεδροι των Κοινοτήτων να
πρωτοστατήσουν να συνηροτηθούν σ'
όλα τα χωριά και τα μικρότερα άμση.
Υποστηρίξαι της Διέτης Φυματιών-
των για νατοι τα άνεπιστέλλοντα όρ-
γανα της Κεντρικής Έπιτροπής Μυ-
τιλήνης.

Η Μυτιληναϊκή Κοινωνία άνελη-
φθη την χρησιμότητα του Ίδρύματος
και δείχνει το ένδοξόφρον της με τις
καθημερινές συνδρομές της.

Το Ίδρυμα τότε μόνον θα έπιτελέση
πλήρως τον προορισμό του όταν το
στηρίξη η όμόθυμη Παλλεοσιακή θέ-
λησι.

Έν Μυτιληνητή 12 Ιανουαρίου 1924
Τό Διοικητικός Συμβούλιον

Ο ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΑΝΤΙΚΡΥ ΣΤΗΝ ΓΕΡΗ ΕΛΛΑΔΑ

Η Ελλάδα άρχισε το ουαζει
τους πολιτικούς κορπούς του
γυρισμού του Έλευθερίου Βε-
νιζέλου και της κανονικής κοινό-
βουλευτικής ζωής στην όποία αν
ξαναγύρουν με τις έκλογές.
Τα κράτη της Έβρώπης
και των Βαλκανίων, το ένα
ύστερ' απ' τ' άλλο, έρχονται σε
κανονικές διπλωματικές σχέ-
σεις με την Αθήνα και στέλλουν
τους αντιπροσώπους των. Η
πολιτική άσιστημασία του Βε-
νιζέλου μας είναι την έλπίδα
πως σύντομα το Έλληνικό
Κράτος θα βραθεί στην εύχρη-
στη δέει να μπει στη φυσιολογική
τοποθέτηση πουχε ανάμεσα ανά-
βειθηναϊκή, και αινωία, και ανά-
λογα με προέσει, στην ένωμετα-
λευτεγία του έθνικού. Η θεω-
ρία της άυτότέλειας που η ένω-
σταντινική, και αξιολογημένη διπλω-
ματία μας έσωρθε για να δι-
καιολογήσει την άντιπάθεια της

Έρώπης αντίκειρο στο γαμπρό
του Κούζερ, μάς έχει διδάξει
πολλά πρόματα, με δίσοχτρα
μάλις τα πολύ ακριβοπληρωμέ-
να. Τα στεγνά αυτά χρόνια που
τόσο μορτίριψε πάνω στο
σταβρό των παθών του το Έ-
θνος, θάψισαν επίσης και πολλά
πολιτικά θέτήματα στο μεγα-
λον Έλλενον πολιτικό, που σί-
γουρα θα γύρισε σφώτερος απ'
την εξορία του. Σφώτερος για
την έκτίμηση των έξωτερικών
σχέσεων του Κράτους. Σφώ-
τερος πρό πάντων για τα έσω-
τερικά μας.

Εκείνο πουφωγε το Βενιζέλο
στην έξωτερική διοχείριση της
Έλληνικής Έποθέσεως ήταν
πεύ ριχόνος το Κράτος σε ένα
πόλεμο έστω νικηόρον, έστω
ιστορικώς πονεόλγνος σημασίας,
ποροβλεψε το γεγονός πως τον
έπιχειρησε δίχως ναχει από πί-
σω του όλόκτερη την έθνική μά-

ΤΟ ΣΑΝΑΤΟΡΙΟ ΜΑΣ

Table with 2 columns: Donor Name and Amount. Includes entries like Ταμείο Τριέλατου 10000, Αποστόλος Σωφράτος 7000, Ι Καλαμάρας 5000, etc.

Ο ΦΟΡΟΣ ΤΩΝ ΨΑΡΙΩΝ ΝΑ ΚΑΤΑΡΤΗΘΕΙ

Πρέπει να καταλάβουμε όλοι μας πώς θα καταργηθεί αν άνωσουμε όλοι τις προστάσεις, τις ενέργειες, και τις φωνές μας. Ας πειράξει και η Κεντρική Επιτροπή των Εφεδρικών Ένωσών μας...

Το πρόβλημα θα καταρθεί αν κουνήσουμε όλοι. Αν κουνήσει ο Λαός. Ας παφουμε να είμαστε μοιραίοι για τα πράγματα που μας ενδιαφέρουν άμεσώτα ενώ πολυπραγμονούμε και χαλούμε τα σηκώματά μας...

ΤΑ ΕΠΙΔΩΜΑΤΑ

Ο λαμάνος πλάκωος με τις άπολαύσεις του για τους άρχοντάδες, και με τις δυστυχίες του και τα πείνη του για τους φτωχούς. Το Κράτος που δεν άφραγορεί καθόλου δέντρο να λείπει από τους φυκαράδες, μήνες και μήνες τώρα έχω πώς έχω να πληρώσω ένα σωρό εφεδρικά έπιδήματα στις οικογένειες των άπολιτών και άνηκετώντων πολεμιστών...

ΟΙ ΝΕΟΙ ΔΙΚΗΤΟΡΟΙ ΜΑΣ

Αντίμας στους διανοούμενους Λόβιου, νέου, που ή μικρόχρονη έπιστροφή του έλαθε, σε μενεχτική βιάμιζ έπαγγελματιών άπολιτών άντικρου στους άστράτευτους, συναδέλφους, τον είνε μια τάξη που άρχε να την προσέχουμε πολύ, όλοι όνα θέλουμε να έλθουμε στον τόπο που μάς έφερε ο Θεός. Η τάξη αυτή είνε των νέων έπιστημόνων μας, και έξω από τα άνηκετά μας...

Είνε νεοί μας από που γίνεαι. Είνε έαυτά η νεοί. Σαν άρκεται για άπολιτών, είμαστε πολύ φιλόξενοι, πολύ άνεμοί, πολύ κρηνοί, και μάλιστα. Για τους βέβαια και μίς τελειώνουν τις δουλιές μας, όλοι άνα Μενιδάκια και όλοι στην Ελλάδα, και τοίς έπαρνούμε τις Κωσταντινέ, τους άνηκετάς, και μετρητοίς. Άγρίζουμε μάλιστα και τη φημερία τους που βέβαια και τόκοφα δια το νεοί που την φοροτοίξαι, και την έχουμε στην τόση με τον τίλο ά' έσω όαν είμαστε για δουλιές μας στα γραφεία των Σηλωσιόπουλων. Σήμερα όμως που ήρθε άπ' το στρατό τόσα παιδιά μας, όλοι άπ' το αίμα μας, και όσρα άπ' τη σάρκα μας, κανένας δε γυρίζει να τα κούραει. Και όμως από είνε καθήκον μας. Είνε μια άποχρήστος μας. Άλλοι όί έσοι μάς άδουν την ήλικότητά του, μάς άδουν την προθυμία του, και την έργασιοτητά του. Μάς άδουν μια έγγύηση για την καλή διαταγή των έπιδήσεων που άναλομάνουν. Μια έγγύηση που είνε ή καλύτερη άπ' όλες. Το όί όί έπιτηχίς του, θα χίσει τον μάλλον του, το έπαγγελματικό. Το όί είνε ντόπιο, προσφώνιο, και έλθουν έδω όλη του, τη ζωή, με τοίς κόλπους της Μυτιληναίης και Κωνσταντίας. Δεν είνε παραστικό πλάστολόγοι που μεθύουν όα πάνε άλλοι να κοροϊδούν εις βίρας της άρέλας του τόπου μας. Λόβοι! Υποστηρίξτε φωνητικά του, Λόβιου, διανοου μένου, όσ!

ΤΙ ΚΑΝΕΙ Η ΕΝΩΣΗ

Όσοι άρκεται το σημερινό άνακοινώθεν της Ε. Ε. Α. δεν μπορεί παρά να νιώσει δυνατή χάρη βλέποντας την έπαιση που άρκεται να λείνει πάνω στο νεοί μας ή φροντίδα του Κράτους για την άπολιτική περιάληψη των φτωχών συναδέλφων μας και των οικογενώντων. Όλα αυτά είνε έργα της άλληλεγγύης μας, της έ-ώσεώς μας, της όργανωσώς μας. Άπολιτών να γίνουν, και όα γίνουν κιάλλο, κιάλλο άκομ. Όσοι έχω όρεξη για όρατα πύργια κ' έπιμονή για να τα κηνηήσει, σελ τίλο, όα τα καταρθεί. Το Κράτος είνε μια άηχαίη που το δικαίωκό της γνώριμα δεν είνε όίγορα ή πρωτοβουλία. Πρέπει να το σπρώξει, να το κεντήσει, να το κουνήσει. Κιάυτό γίνεαι με μια γρηή και μονιασμένη όργάνωση. Με το νύμισμα άγληρημένο και να νιώθουμε τα πραγματικά μας συμφέροντα, σήμερα έχουμε με; τη Βουλιά πέντε ά-θράκους άκομ, που ποσόν τον πόνο μας και χαίρουν τις άνάγκες μας. Άνηκετάς που άλληλεγγύως έχουν άναλοβα έποχρώσας άνηκετάς μας. Υποχρώσας να μεταφέρουν με τρόπο ένεργητικό και θετικό τις εύχες μας και τις άθήσεις μας στο Κέντρο. Υποχρώσας άκομ να δουλεύουν και δημοσιονομικά όίδοτελο, με δική τους πρωτοβουλία, να ή θεραπεύουν τις άνάγκες που δένουν τις μεγάλες μάζες της έργασίης φτωχολογιά και της μέσης τάξεως. Γιαυτό χραιρίζοι πίστις και άποδοξία. Προσμερίζετε του, κ' υραμένον. Μην άκομ τις γυναικίς. Άόχε τοίς μωφ έλλοδοξοις έλατοίς όσους όχη να συγχέουν τις όργανώσας με τον έαυτοίη τους. Ξεκουμίσστε του, φθογρούς, και τοίς ζηλιάρδες που κηνοί-

ζουν για την πρόδοσας. Και άποσπρωθήτε γύρω στις Έ-ώσεως ός. Ηρήτε κατάλληλους άρχοντες, κ' όργανώσεται. Η μελλοντική εύχη του τόπου μας πολλά έχω να περιμένα ότι την όργάνη των Ένωσών μας.

Οι όργανωμένοι έπείρα να έπείρα και τοίς άμφοτεροί, τοίς άνηκετάς, και τοίς χοντροέφαλους. Προκηνήζετε την όδα. Άφίξτε την «Καμπίνα» σας στους άπολιτούς, χωριανούς, τι βράδια μάς το καρφανεύο. Άναπτύσσετε τους. Ξηγήστε του, έ-ώσεως, και όφρα για το κοινό συμφέρον, μια δυνατή και καθαρή έ-ώση. Εφέδρον Λόβου. Άόχε του, να καταλάβουν πώς χωρα χόρει κανένας δε μπορεί να πετύχη το όίκο του, μά όλοι μαζί το βέσκουνε πολύ εύτολα. Προκηνήζοι: Ψάξτε να βρήτε όρα προεδρία στις Ένωσας σας, όπου όχη νεοί, και τμηπέληδες, συμβούλους. Πρέπει να το άφρανε έπείραση όλοι όσοι έχουν τον καιρό και την σχετική μόρφωση, πώς έχουμε καθήκον να δουλεύουμε για να όργανωθεί η χωρά του, όαν τα Τελώνια και όαν το Μεσοτόπο και όαν τόσα άλλα όρατα άποδοξίματα έφεδρικής άλληλεγγύης.

Η ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΣΚΟΨΙΑΣ

Άναβίσαμε μια άναφορά της Αϊβαλιότικης Έπιτροπής. Άθηνών, που ζητά όλον τον Τουρκικό Έλλάδα της Μυτιληνης να δοθεί μοναχά στους Αϊβαλιώτες, πρόσφυγες. Άναβίσαμε κάθε τόσο όδρα νεγίλα και μικρά για την άναργία που άδρα τις πρόσφυγες, μίξες του Νησιού μας, για τις δυσκολίες της ζωής τους. Τα έπαρτήματα όια που βλέπουμε είνε για την άναπαύση των Άρχων, για την άστοργία του Κράτους, για την άνακέντητα των πολιτομένων. Σ' ένα τελευταίο μάλιστα άρθρο είδαμε μια γενναία προτροπή του συναδέλφου Θανάση Γκ' Βαλιό, προς τους πρόσφυγες, να σηκωθούν και να... λύσουν το μεγάλο από πρόβλημα, μοναχοί τους. Τώρα πώς θα γίνε από το όάμα, ο Θεός κ' ο κ. Γκ' Βαλιό, το ξέρουν.

Εμάς μάς, κάνε μοναχά έντύπωση ένα πράμα. Πώς μέσα όχη όχη τη θεορβόδικη παράταξη των αίων που προκηνήζοι τα όρατα του έπιδήσμένου Μικρασιατικού πληθυσμού δεν άναφέρεται το κυριώτερο. Κιάυτό είνε κατά τη γνώμη μας ή πρόχρη ουσσάφηση έός κόσμου άνθρώπων σε νομούς που δε μπορούσαν από πριν να θρέφουν τον πληθυσμό τους, κ' ή μάλιστα διασπάθιση των λαρών της περιθάλλψως με τρόπο που δεν έχω μελλοδική τελεσφόρηση. Κανένας δε βέβαια να πει όσους Μετόχους των πρόσφυγων μας πού ή Μυτιληνή που έστερις τον νεοίη κηνηόμω της στην Άνατολή και στην Άρμενία για να βγάλει το ψωμί του, δεν είνε δυνατο ποίς να όρέψει διαπλασασμένο σχεδόν τον όριόμο των κατοικών της.

Όσοι πρόσφυγες είχαμε μαζί του λαρία άναβίσε έπιτηρησας και μπανάκια και κολοπεριόνη. Τα Τουρκικά χτήματα θα θρέφουν τόσους Έλλήνες, όσους τουρκούς, όσρα να πεί. Όλοι οι όλοι που όπιπορύνουν όα γυρίζουνε μαζί με τοίς ντόπιους φτωχούς, κ' άργους, φτωχοί κ' άργα, κ' αυτοί, και όί διαβάσουν για παρηγορία του της προσφυγική έρεσσογραφία της Άθηνας και των Έπιτροπών. Όλοι ο κόσμος ήξερε όα τα όήματα πώς, όε μια σκούφια δε χωρούνε δυο κεφάλια, και θεορβόσε το λόγο-αυτόν για όραμα όόατελο. Εμάς βέβαια σε μια σκούφια δέκα κεφάλια. Το παρήμενο τώρα δεν είνε πώς καταρθείσσε από το όάμα ένάντια στο νόμο του άόαχρηστού. Το παρήμενο είνε πώς έχουμε την άξίωση τα δέκα από κεφάλια να περνάνε άπό όραμα και άναπτυκτικά μέσα στο περιόνη της μάς, οσούφιας.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΜΠΑΛΟΣ

Το έρχόμενο Σάββατο, στις 26 του Γενναίη θα γίνε ο χορός για το ταμείο των άρρασιων έφεδρων. Η Ένωση των Έφεδρων της Λέοβου έβραε τη γρηή αυτή στα χείρα μυχίης άργασιοτικής Έπιτροπής από έθνηκίς Κυρίες και άρασησίους συμπολίτες. Η έκλογή των προσώπων είνε τέτοια, κ' ο σκοπός τόσο έπείρα που δεν ύπάρχει καμμία άμφιβολία πώς, ο χορός, άόχος, ο πρώτος έπιστημς χημικαίος χορός, όχη πρώτης τάξεως χημική έπιτηρία και όα άναμώσας άρκετά το ταμείο του φαρμάκων της Έ-ώσεώς μας. Δεν άμφιόλομε πώς, όια θα έναόχε τις προστάσεις της άργασιοτικής Έπιτροπής για να προκύψα το τέλοσ άπόδοση λαμπερότης και έπείρασης.

Ο ΣΤΟΛΟΣ «ΜΑΣ»

Με την πρώτη συνεδρίαση της Έ-ώσεως, νέλευσης άκούσθηε μια όργασμένη φωνή που ήναε στο Βενζέλο αυτό το ρώτημα:

— Πρώτα άπ' όλα να μάς πείς με πο κόμμα είσαι. Με τοίς Δημοκρατικούς, Με τοίς Φιλελεύθερους, Δημοκρατικούς, Για με τοίς Συντηρητικούς, Φιλελεύθερους;

Η φωνή ήταν του πληρεξούσιου Κατηκυρκάκου, που ήταν ό; τα τόρα άρχηγός του Στόλου στην Έπανόσταση. Το ρώτημα, ήταν άπολιτότα ένα; στρατιωτικό, σκολασιακό, και την άνα άπάντηση την έδωκε άόκακα η Βουλιά: «Ο Βενζέλος είνε του Έθους!» Κιάυτό που πρέπει να προσέξουμε δεν είν' από το ρώτημα. Είνε ο τρόπος που έκδηλώθηκε έαί που δεν έδωσαν το στρατοκρητικό πνεύμα του τόου, άξιοματικού του Ναυτικού. Κάθε φρόση του την έρχε με το «Αέω, άέω, όέω, όέω» και όια τα παρόμοια γλυκόλογα που συνηθίζουν να βέζουν οι άνώτεροι στις διαταγές του όαν άπολιτότητα όσους φαντάρους. Ο κ. Κατηκυρκάκος, έχασε πώς, άπολιτότητα για να γίνε πολιτής βουλευτής, και παντοί βλέπα μπροστά του ναφτάμα με όσρα σκούφια από τα διατάξα. Είνε μια καμμία σνήθησα αυτή που την κουβάλαε όλοσάδεν οι μόνιοι άξιοματικοί μαζί τους, άκόμ κιάταν βροθνε άπ' τη στρατιώνα.

Ο κ. Κατηκυρκάκος φαντίσθηε πώς; Δημοκρατία όα πεί να άξίόουμε και να διατάσσουμε, και να είσαι όέωμεν μοναχά να λείπει ένα; Βασιλιά. Άόίότα ίσα ίσα είνε ή πιο τρομαχική παρατήρηση της Δημοκρατίας. Και τέτοιου είδους Δημοκρατία δε καρμάρουμε αν δε μάς γλύτωνε ο Πλαστήρας και Βενζέλος άπ' τα σπρωθία της. Ο Κατηκυρκάκος μέσα στην ίδια σύγχυση τόπου και χρόνου μίλησε κιάπ' έννομα του Στόλου. Είπε: «Στόλος μας όέω... κιάφωδες όπας ο Κωνσταντίνος έλεγε «ο Στρατός μου, ο λαός μου, ο Στόλος μου» όα νάλαε στο καπέλο μου, το σάβρακό μου, ο ό-πρητής μου».

Κι άπ' την πλάνη αυτή τον έβγαλε τον κ. Κατηκυρκάκο ένα; βουλευτής Άγρότης. Ο βουλευτής αυτός θα όέωμε να-ταν Μυτιληνός, αν όχι άπ' τα όπολιόματα των παλιών τοιλάροσ όπ' την όμάδα των νέων, των έφεδρων βουλευτών. Άνατύχως δεν ήταν Μυτιληνός. Και είπε ο Άγρότης, πληρεξούσιος: «Αόθος κανένας, κ. Κατηκυρκάκου. Ο Στόλος δεν είνε οσός; είνε εμάς». Γιατί τον κανένας και τον πληρώνουμε και τον συντηρούμε έμεις; Οι άγρότες της Ελλάδας!

ΟΙ ΚΑΘΙΣΤΕΣ ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Στις έκλήσεις μας για την τόωση του ταμείου της Στέγης Φυματιότων έφεδρων άρχισ ναπαιθεί ή θιασός με όρσεις, χρονομίες. Σάλλη στήλη δημοσίεβουμε ένα σύντομο γραμματικό που μάς στέλνε ή Φιλοπότσης Άδελφότης Δοσιότων Κλαύτης, προσφέροντας ένα χιλιάρα για συνασφορά στο ταμείο της Στέγης. Συγχαίρουμε όραμα το έθνηκικό χωρά που έχω μια κορτοισιοκή όργάνωση με τόσο βεδών έπίγνηση των άνθρώπων των της καθήκοντων άντικρου στα όήματα του πολέμου. Δεν έχουμε καμμία άμφιβολία πώς, το παρδάγμα της Άδελφότητος των κορτοισιων της Κλαύτης θα το μμηόσεν όλοι οι παρόμοιοι, όργασίους των κορτοισιων και των κυριών, όλα τα χωρά που ύπάρχουν τέτοιου προσοτικου στίλλογοι.

Η άποστολή της γυναίκας κατά τη γνώμη μας είνε αυτή πάνου στη Γη. Να την φωτίσει με την χάρη της όμορφιάς της και με την κολούση της τενφής της καρδιάς. Το γραμματικό αυτό που μάς στέλνουν οι Κλαύσιες, κιάλλες ά; γίνε σινάλο για ένα όρατον παλλέσσο γυναικείο συναγερμό για την έίωση του ταμείου της Στέγης. Οι Αεσοποιόδες ά; μίν ξεκίανε τα χίωμά παλληκάρια που λένε οσους όαν κεία άπ' την κακία τους άρώσας, που την κηδέφανε στα χαρκαώματα πολεμώντας για την άκριβή τιμή τους. Η παρηγορία όα του, είνε από γλυκά όαν έρχεται άπ' τα έθνηκικά, τα όλοφα, τάδεικικά χείρα τους.

ΚΛΙΝΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΑ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΑ ΜΑΝΩΛΑ ΜΑΙΕΥΤΙΚΑ ΠΑΝΣΙΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΥ ΠΙΤΥΛΛΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ 10-12 & 3-5

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΟΔΟΝΤΟ-ΙΑΤΡΕΙΟΝ ΠΕΤΡΟΥ Σ. ΤΖΕΛΑΪΔΟΥ - Χειρουργού - Οδοντοίατρος Τελενοφίτου της Ιατρικής Σχολής Έθνηκθ Μανετιοτημίου Γ' Οδός Άγ. Θεοάντων Ποσειδώνος (Πολ. Νοσοκομείου)

Έφαρμογή των νεοέτων μεθόδων εις τε την θεραπειάν των νοσημάτων του στόματος και εις την κατασκευήν τεχνητών δδόντων οιδούνησε συστήματος. Τέλειά έγκατάστασις. Πολυτιμηής πείρα εις το Στρατεύμα ός έφεδρος άνδραίατρος, όδοντοίατρος. Δέχεται 9-12 π. μ. 3-5 μ. μ.

